

رئییسی به‌طور تلویحی حضور غیرمستقیم جلیلی در تصمیم‌سازی‌های دولتش را پذیرفت

«سایه» در متن

شرق: روز گذشته سیدابراهیم رئیسی در پاسخ به سؤال

یک دانشجو درباره استفاده از سعید جلیلی در دولت سیزدهم گفت: «من برای پذیرش مسئولیت رسمی هم چند بار پیشنهاد کردم اما نپذیرفتند، ولی همین الان هم که در سایه هستند، به دولت کمک می‌کنند». همین تک‌جمله رئیس‌جمهور اگرچه پذیرش رسمی به مداوم حیات «دولت در سایه» با محوریت سعید جلیلی است، اما از نگاه علوم سیاسی و عمدتا در نظام‌های پارلمانی منبعث از سیستم دموکراتیک، اساسا دولت در سایه (Shadow Government) زمانی معنا پیدا می‌کند که پس از قدرت‌گیری یک جریان و حزب، اپوزنسیون در یک حرکت مدنی سیاسی برای کنترل و نظارت بر دولت مستقر اقدام به تشکیل دولت در سایه می‌کند که این مسئله برای تبیین وضعیت دولت سیزدهم و سعید جلیلی به‌هیچ‌وجه صدق نمی‌کند. البته مفهوم دولت در سایه همواره دو رویکرد معنایی را در فضای سیاسی ایران با خود به همراه دارد: از این‌رو طیفی آن را در تعریف منفی سیاسی و تئوری توطئه برای توصیف گروهی صاحب نفوذ و پشت پرده به کار می‌برند که با تشکیل «دولت مخفی»، با مقدم‌داشتن منافع حزبی و جناحی بر منافع عمومی، در تلاش برای ناکارآمدکردن دولت مستقر هستند و در مقابل دولت در سایه به‌عنوان یک پدیده رایج در نظام سیاسی برخی کشورهای جهان و جایگاهی برای مخالفان دولت، رسمیت پیدا کرده است؛ همچنان که در استرالیا، کانادا، ایرلند، ایتالیا، ژاپن، لیتوانی، مالزی، نیوزیلند، لهستان، صربستان، سریلانکا، اسلونی، آفریقای جنوبی، تایلند، اوکراین، اسکاتلند، انگلیس، ولز و... شکل‌گیری دولت در سایه تکمله‌گفتمان دموکراسی‌خواهی است تا جایی که در کشورهای نام‌برده برای عضو کابینه در سایه از اصطلاح «وزیر در سایه» استفاده می‌شود. هرچند در کانادا بیشتر برای این سیاست‌مداران از اصطلاح «منتقد مخالف» (Opposition Critic) استفاده می‌کنند و همچنین در مجلس اعیان بریتانیا و در نیوزیلند نیز اصطلاح «سخنگو» (Spokes son) بیشتر رواج دارد. از این (هیافت معنایی درخصوص دولت در سایه ما شاهد ملغمه‌ای از هر دو رویکرد منفی و مثبت در ایران بودیم؛ کم‌اینکه پس از پیروزی حسن روحانی و برتری جریان اصلاح‌طلب، میانه‌رو و مستقلین، جناح راست هم دست به تشکیل دولت در سایه با محوریت سعید جلیلی زد. اگرچه رویکرد دولت در سایه در چهار سال پایانی روحانی نه‌نگاهی نظارتی و تعاونی‌محور بلکه تقابل‌محور بود، ولی جلیلی ذیل دولت در سایه توانست کابینه سابق (روحانی) را در منگنه جدی سیاسی قرار دهد، به گونه‌ای که در مقاطعی داد روحانی و وزرای کابینه دوازدهم را درآورد، در ادامه با تحقق پروژه یک‌دست‌سازی قدرت اجرایی و حضور دولتی متعلق به جریان راست، نه‌تنها

دیگر «دولت در سایه»، آن هم با محوریت سعید جلیلی معنایی ندارد، بلکه ادعای رئیسی برای سایه‌نشین جلیلی بیشتر کلیدواژه «تقسیم قدرت» را به ذهن متبادر می‌کند؛ زیرا سعید جلیلی تنها چهره‌ای بود که در میان کاندیداهایی که گفته می‌شد در انتخابات ۱۴۰۰ پوششی هستند، نتوانست به پست و مقامی دست پیدا کند. البته رئیسی اعلام کرد که او خود پیشنهادات مدیریتی را رد کرده است. اما کارشناسان سیاسی مدعی هستند که وی و طیف سیاسی متبوعش، عملا کل بدنه کابینه سیزدهم را در اختیار گرفته‌اند و از آن سو هم سایه سنگینی را به موازات تقابل با نواصولگرایان وابسته به قالیباف در مجلس یازدهم دارند.

با این رویکرد زمانی که جلیلی کل بدنه اجرایی را در اختیار

گرفته است دیگر ضرورت تشکیل دولت در سایه رنگ می‌بازد. از

این منظر با وجود آنکه او (جلیلی) از رسیدن به کرسی وزارت امور

خارجه و دبیر شورای عالی امنیت ملی در دولت رئیسی بازماند و

در عین حال اخبار و شایعاتی هم درخصوص اختلاف‌نظر و شکاف

میان شخص رئیسی و جلیلی مطرح شد، اما با گذشت ۲۷۰ روز

از عمر دولت سیزدهم آنچه بیش از همه مشهود است، تأثیر او

بر بسیاری از امور اجرایی کشور به‌ویژه در حوزه سیاست خارجی

و مذاکرات هسته‌ای است؛ اتفاقی که نه به واسطه دولت در

سایه بلکه با حضور مستقیم در تصمیم‌سازی‌های اجرایی صورت

گرفت.

بااین‌حال آنچه در شرایطی فعلی کشور مهم جلوه می‌کند، به

میزان رضایت‌مندی از عملکرد دولت در سایه و کارنامه جلیلی در

این سال‌ها بازمی‌گردد؛ در این رابطه زمانی که جلیلی در خرداد ۹۶ «دولت سایه» را دولتی معرفی کرد که «زبان گویای ملت برای مطالبه از دولت مستقر جهت رسیدن به وضع مطلوب باشد، نه اینکه در برابر مردم قرار بگیرد»، باید دید پس از گذشت پنج سال تا چه حد این جمله اکنون مصداق دارد؟ در حال حاضر کشور در همه ابعاد سیاست داخلی و خارجی، اقتصاد، معیشت، فرهنگ، جامعه و... با مشکلاتی مواجه است که برخی از تحلیلگران آن را نتیجه تأثیرگذاری یک طیف سیاسی و منافع حزبی آنها در حوزه اجرایی می‌دانند. در همین زمینه باید این واقعیت را گوشزد کرد که منافع عمومی نباید درگیر تضاد گفتگمانی و تئوریک، به «دولت مستقر» و چه با «دولت در سایه» بشود. اما درباره ۱۶ ماه اخیر می‌توان پرسید که آیا دولت مستقر و در سایه که به قول جلیلی باید زبان گویای مردم باشد، توانسته به مطالبات مردم پاسخ بگوید و مشکلات آنها را برطرف کند؟ حتی اگر در یک بینش تقلیل‌گرایانه بپذیریم ادعای سایه‌نشین جلیلی از زبان رئیسی در روز دانشجو به معنای وجود دولت در سایه از جنبه مثبت و ایجابی آن در جهت کمک و حمایت جلیلی به دولت مستقر است نه تقسیم و قبضه قدرت اجرایی، ولی با همین خوانش (تقلیل‌گرایانه) نیز هر دو دولت (مستقر و در سایه)، ضمن تعارض گفتگمانی با بخشی از منافع عمومی، اینک در شرایطی قرار گرفته‌اند که حتی بعضی از همفکرانشان نیز به وجود ضعف در حوزه اجرا اعتراف می‌کنند و می‌گویند دولت برای کارایی بهتر باید هرچه سریع‌تر توان عملیاتی کشور را ترمیم و اصلاح کند.

مراسم روز دانشجو با حضور رئیس‌جمهور در دانشگاه تهران برگزار شد که کم‌حاشیه هم نبود، به‌ویژه وقتی رئیسی از محدودیت اینترنت که برخلاف وعده انتخاباتی‌اش بود، دفاع کرد یا بر حضور و نقش سعید جلیلی در تصمیمات دولت صحه گذاشت و از او به‌عنوان نیروی در سایه دولت یاد کرد. دراین‌بین تصاویر حضور گزینشی دانشجویان در مراسم و همچنین پیاده‌روی رئیسی به همراه تیم پر تعداد حفاظت و امنیت همراهش نیز در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی با واکنش‌های بسیاری مواجه شد. رئیس‌جمهور صبح دیروز در مراسم ۱۶ آذر در جمع بخشی از دانشجویان دانشگاه تهران، با اشاره به ارتباط مستمر دولت با جامعه دانشجویی کشور در همه ایام و روزهای سال گفت: بنده ارتباط دولت با دانشگاه را یک ضرورت می‌دانم و حقیقتا وارد دارم دانشگاه به‌عنوان اتاق فکر دولت می‌تواند در مسئله‌شناسی و حل مسائل کشور یاریگر دولت باشد و به دولتمردان نیز تأکید کرده‌ام ارتباط با جامعه نخبگانی توأمان با حضور در میان مردم مورد توجه باشد. سیدابراهیم رئیسی این روز را نماد دشمن‌شناسی، دشمن‌سنجی، بصیرت و احساس مسئولیت جامعه دانشجویی کشور عنوان کرد و افزود: حقیقتا شانزدهم از باید به‌عنوان نماد و نمود بالندگی و شاخات شرایط و وضعیت کشور از سوی دانشگاه‌ها همواره گرمی داشته شود. او با بیان اینکه «پیش از حضور در این مراسم برخی توصیه کردند در این مراسم شرکت نکنم»، تصریح کرد: بنده در پاسخ گفتم کسانی که به دنبال تعطیلی علم هستند، به دانشگاه نمی‌روند و بنای دولت سیزدهم از ابتدا تقویت علم و علم‌افزایی در دانشگاه‌ها بوده است و از این نظر بود که پس از بهبود شرایط کرونایی کشور دولت اولین اولویت خود را ازسرگیری فعالیت دانشگاه‌ها قرار داد، چراکه نشاط و پویایی کشور و همچنین پیشرفت‌ها و افتخارات دانشمندان کشور محصول دانشگاه است.

چه‌کسی دیکتاتور است؟

او با اشاره به سفر اخیرش به کردستان و حضور در بازار سنندج و مشکلاتی که در پی آن برای برخی از بازاریان از سوی اغتشاشگران ایجاد شد، تصریح کرد: چرا به دروغ می‌گویند به دنبال زندگی و آزادی برای مردم ایران هستید؟ شما دیدید که باآن بنده خدا که یک شکلات به ما تعارف کرد، چه کردند، چه کسی دیکتاتور است؟ امروز ادعای کسانی که شعار زندگی و آزادی می‌دهند اما با فشار و تحریم زندگی را از مردم ایران سلب کرده‌اند، ادعایی مضحک است! رئیسی تأکید کرد: امروز مستبدترین و دیکتاتورترین حکومت دنیا هیئت حاکمه ایالات

گزارشی از حضور رئیسی در دانشگاه به مناسبت روز دانشجو

دانشگاه به‌عنوان اتاق فکر می‌تواند یاریگردولت باشد

متحدہ آمریکاست و ۱۶ آذر روز مبارزه با ابردیکتاتور عالم یعنی آمریکاست. لعن و نفرین الهی بر آنها که داعش را پایه‌گذاری کردند و جنایاتی نظیر جنایات حرم مطهر حضرت شاهچراغ را رقم زدند.

ابن‌وزیر مریض نبود، مریض شد

او در بخش دیگری از سخنان خود درباره برخی سوالات دانشجویان درباره نحوه انتصاب مدیران در دولت سیزدهم، میزان پیشرفت نهضت ملی مسکن، اشتغال، اینترنت، حذف ارز ترجیحی، بازار خودرو، بازار سرمایه و همچنین استفاده دولت از ظرفیت کانون‌های فرهنگی و دانشگاهی توضیحاتی ارائه داد. رئیس‌جمهور در پاسخ به سؤال یک دانشجو درباره استفاده از سعید جلیلی در دولت گفت: من برای پذیرش مسئولیت رسمی هم چند بار پیشنهاد دادم اما نپذیرفتند، ولی همین الان هم که در سایه هستند، به دولت کمک می‌کنند. رئیسی شرط اصلی دولت را توانمندین مدیران برای انجام مأموریت دانست و اظهار کرد: نکته‌ای مطرح کردند درباره انتصاب وزیر مریض؛ این وزیر مریض نبود، مریض شد! چه کار کنیم؟ ایشان در این مدت اگر عملکردش را به شما گزارش دهد، در حوزه‌های مختلف هوایی، ریلی، مسکن و شهرسازی اقدامات بسیار خوبی داشته است. در هر صورت به مریضی سختی مبتلا شد که زمین‌گیر شد.

شیر اینترنت را بسته‌اند

سؤال نماینده جنبش عدالت‌خواه دانشجویی دانشگاه تهران یکی از حاشیه‌های مراسم دیروز بود که گفت: وقتی دنبال رای بودید از فالوئر اینستاگرام می‌گفتید، اما حالا شیر اینترنت را بسته‌اید. مشکلات با کارهای نمایشی مثل معاونت مردمی‌سازی حل نمی‌شود. راه اعتراض به عملکرد شما و دولت چیست؟ صف اعتراض را به ما نشان دهید و سازوکاری برای اعتراض اقتشار مختلف فراهم کنید. رئیس‌جمهور در پاسخ به این انتقادات گفت: درباره اینترنت، من در انتخابات حرفی زدم که گاهی هم بعضی‌ها می‌خواهند آن را یادآوری کنند، من خودم یادم هست. هر آنچه را که گفتیم به خاطر داریم. سخن ما این است که اگر دشمن آمد و دشمنی کرد و خواست کشور را به هم بریزد، شما می‌گویید به او اجازه‌دهیم؟ محدودیت‌های ایجادشده به دلیل اخلال دشمن و ایجاد ناامنی است که در آن ایجاد کرد، محدودسازی شده و حتما بداند با شرایط امن، وضعیت متفاوت خواهد بود. در پایان مراسم نیز رئیس‌جمهور برای دریافت نامه و شنیدن مطالبه یکی از حاضران جلسه مراسم روز دانشجو نزد آن فرد رفت و نامه او را شخصاً دریافت کرد که تصویر این حرکت با استقبال رسانه‌ها مواجه شده است.

گزارش

دیدارها در شورای عالی امنیت ملی باید دوماه قبل برگزار می‌شد

روایت اشرفی اصفهانی از نگرانی آیت‌الله سیستانی درباره حوادث اخیر

محمد اشرفی اصفهانی گفت: با آیت‌الله سیستانی درباره اتفاقات اخیر صحبت کردم. ایشان نگران کشور ایران و حتی مذهب تشیع بودند و گفتند نمی‌دانم باید چه کرد که بتوان این وضعیت را پایان داد. دعا می‌کنم که خداوند هر چه زودتر این داستان را به اتمام برساند. محمد اشرفی اصفهانی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب، در گفت‌وگو با ایلنا درباره مباحث مطرح‌شده در دیدار برخی از اصلاح‌طلبان با سران نظام گفت: در جلسه‌ای که یکشنبه گذشته با آقای شمشخانی داشتم، تعدادی از آقایان را دعوت کرده بودند که من هم حضور داشتم. اما ادامه جلسه قرار شد یکشنبه هفته آینده ادامه پیدا کند. به دلیل اینکه آقایان می‌خواستند خیلی از مطالب را ارائه بدهند ولی فرصت نداشت به هفته آینده موکول شد. اشرفی اصفهانی در پاسخ به این سؤال که قرار است در آن جلسه چه بحث‌هایی مطرح شود؟ گفت: این دیدارها باید حداقل دو ماه قبل انجام می‌شد پیش از آنکه این اتفاقات رخ دهد و تبدیل به چنین فاجعه‌ای شود. ما در این مدت از مردم و نیروهای امنیتی کشته دادیم و به شکل بی‌هدف هر دو طرف برخورد کردند که این اتفاقات هیچ‌یک زینده کشور و نظام نبود. آقایان باید یک مقداری با تدبیر و اندیشه جلو می‌رفتند. حالا ادامه بحث این بود که چطور جلو برویم و این موضوعات را حل‌وفصل کنیم که هرکدام از آقایان نظراتی داشتند که مطرح کردند. اشرفی اصفهانی در پاسخ به این سؤال که در جلسه آینده قرار است چه موضوعاتی را مطرح کنید؟ گفت: البته مسئله به یک بخش خلاصه نمی‌شود. عمده‌ترین مسئله این است که خواسته‌های مردم در این مدت تلنبار شده و توجه چندانی به آنها نشده است. اعم از مسائل اقتصادی که در رأس مسائل است. این تورم و گرانی همه را به زانو درآورده و کارمندی که فاتحه‌اش خوانده‌است، مسائل دیگر مثل اشتغال جوانان است. این بار دیدیم کسانی که به صحنه آمدند سن‌شان کمتر از ۳۰ سال بود و عموداً تحصیل‌کرده، شاغل و دانشجو هستند که امیدشان به‌طور کلی قطع شده است. هرکسی که بحث عنوان رئیس‌جمهور با نماینده مجلس با دادن وعده و وعید آمدند ولی به وعده‌هایشان عمل نکردند. مردم از مشکلات زندگی و معیشتی به‌ویژه مسکن به تنگ آمده‌اند. جوان‌ها نمی‌توانند با این وضع برای خودشان زندگی تشکیل دهند. اشرفی اصفهانی گفت: پیشنهاد من این است که افرادی که تحت هر عنوانی دستگیر و تحت بازداشت هستند به آنها سریع‌ا رسیدگی و آزاد شوند. داستان آنهایی که خرابکار و وابسته هستند و از خارج از کشور خط می‌گیرند جداسد، اما توده آنهایی که دستگیر شدند همه آنها جوان، دانش‌آموز و دانشجو هستند و احساسی حرف‌هایی زدند. وی افزود: الان همه دنیا چشمش به کسانی که بازداشت شده‌اند دوخته شده است. این افراد باید هر چه زودتر آزاد شوند. مقام معظم رهبری بزرگوار می‌کنند، عفو عمومی دهند، پیام دهند و بگویند ولو اینکه به شخص من حفا، ظلم و اهانت شد، اما من گذشت کردم. به قوه قضائیه بگویند به‌جز کسانی که وابسته به دشمن هستند، بقیه آزاد شوند. توده مردم و جوانانی که گفت خیابان راه افتادند همه‌شان جوان‌های این مملکت هستند، خیلی‌ها فریاد می‌زنند و درخواست آزادی آنها را می‌کنند، اما از ماها صدايي بلند نمی‌شود که خیلی بد است. اشرفی اصفهانی در پاسخ به این سؤال که چقدر این امیدواری وجود دارد که توصیه‌های شما به سران نظام به مرحله اجرا دربیاید؟ گفت: به نظر من حل این مسائل تنها از کانال رهبری ممکن است. ایشان بهتر است ورود پیدا کنند چون هر تصمیمی که آقایان، شخصیت‌ها، افراد و گروه‌ها بگیرند بدون حمایت و نظر مثبت رهبری به جایی نمی‌رسند. باید با ایشان صحبت کنند و از ایشان درخواست کنند که اختیار تامی به جمعی بدهند و این افراد به ماجرا ورود کنند وگرنه به جایی نمی‌رسد. اشرفی اصفهانی در ادامه گفت: من دو، سه هفته قبل به عتبات عالیات مشرف شدم و توفیق این را داشتم به خدمت آیت‌الله سیستانی درست در زمان همین حوادث مشرف شوم. درباره این اتفاقات با ایشان صحبت کردم. ایشان نگران کشور ایران و حتی مذهب تشیع بودند و گفتند نمی‌دانم باید چه کرد که بتوان این وضعیت را پایان داد. دعا می‌کنم که خداوند هر چه زودتر این داستان را به اتمام برساند.

همه‌ما در یک کشتی نشسته‌ایم

پس از اتمام صحبت‌های موافقان و مخالفان، بذریاش پشت تریبون قرار گرفت و علاوه بر توضیح برنامه‌هایش، در پاسخ به نمایندگان منتقد گفت: «عده‌ای بدون مطالعه و بررسی برنامه‌ها، قضاوت می‌کنند؛ در کشور بن‌بست وجود ندارد بلکه ما دور هم نشسته و یکدیگر را متهم می‌کنیم. حال اینکه مردم از ما جلوتر هستند؛ پس باید سطح نگاه خود را بالاتر برد».

وزیر پیشنهادی راه و شهرسازی ضمن تشریح برنامه‌هایش به‌خصوص در حوزه مسکن گفت: «ما همه با هم در یک کشتی نشسته‌ایم، همه ایرانی هستیم و برای یک کشور و یک نظام کار می‌کنیم. مگر می‌توان برای مردم کار نکرد؟» بذریاش همچنین با طرح سوالاتی بیان کرد: «اینکه خودمان حکم صادر کنیم و ترویج کنیم و حتی حاضر نباشیم پنج دقیقه مباحث را گوش کنیم و تنها در رسانه‌ها موضع بگیریم، انقلابی‌گری است؟ آیا من موضوع‌گیری نداشته‌ام؟ شما که در سایه‌ها سیر می‌کنید، نگاه می‌کردید. آیا تنها توبیخت‌زدن انقلابی‌گری است؟».

بذریاش با استقبال و بدرقه و آغوش نمایندگان وزیر شد

پس از دفاعیات بذریاش، برخی نمایندگان موافق به استقبال بذریاش رفتند و به نشانه حمایت او را در آغوش گرفتند. سپس رئیس مجلس از هیئت دولت همراه بذریاش خواست که مجلس را ترک کنند تا مجلس وارد رای‌گیری شود. دراین‌بین بذریاش با بدرقه برخی نمایندگان از صحن خارج شد. پس از آن مجلس وارد رای‌گیری شد و برگه‌های رای‌گیری با سه گزینه «موافق»، «مخالف» و «ممتنع» بین نمایندگان توزیع شد و بعد از جمع‌آوری آرا، فردرین، انویه‌تکیه و سرگزگی آرا را شمارش کردند که در نهایت با اعلام قالیباف مهرداد بذریاش با ۱۸۷ رای موافق، از مجموع ۲۴۳ نماینده حاضر در جلسه، وزیر راه و شهرسازی شد. حالا باید بذریاش چه برنامه راهبردی‌ای برای حل مشکل مسکن ارائه خواهد داد تا بیش از این مردم با مشکل سرنپاه دست‌وپنجه نرم نکنند و شاهد افزایش بی‌رویه قیمت مسکن و اجاره‌بهای مسکن نباشیم.

متأسفانه آقای بذریاش فاقد هر سه این موارد در حوزه راه و مسکن هستند». توانگر همچنین با انتقاد از نپذیرفتن شعار ساخت چهار میلیون مسکن از سوی بذریاش، بیان کرد: «حتی در حوزه نظری آقای بذریاش بعد از جلسات متعدد در مجلس بد است و آبروی مجلس و نظام را می‌برد». بعد

فریادهایی که نظم جلسه را به هم زد

پس از اتمام صحبت‌های توانگر، آزادی‌خواه او را به سمت صندلی‌اش همراهی کرد؛ اما موسوی، نماینده اردبیل، با ارائه تسهیلات برای ساخت مسکن پیشنهادهای تصدی وزارت راه را نپذیرفت. حالا بذریاش که نه تخصص و نه تجربه دارد، چه چیزی در خود دیده که این پیشنهاد را پذیرفته است؟».

نماینده مردم تهران در مجلس اظهار کرد: «وزارت راه و شهرسازی وظیفه تحقق عدل بزرگ دولت سیزدهم را دارد. پس از گذشت بیش از یک سال از عمر این دولت مشخص شد که آقای مهندس رستم قاسمی که ان‌شاءالله به حرمت این روزها خدا به ایشان سلامتی دهد، مدیر توانمند بود، ولی به دلیل اینکه تجربه و تخصص در حوزه مسکن نداشت، عملاً اقدامی در این حوزه انجام نگرفت. آیا تجربه دکتر رستم قاسمی که زمانی وزیر وزارتخانه مهم نفت بود و شد وزیر راه، شریفیان، نماینده تهران، با فریاد از رضاخواه خواست که به جای جواب‌دادن به توانگر از بذریاش دفاع کند.

گزش «شرق» از روز پرحاشیه رأی اعتماد به وزیر راه و شهرسازی

بذریاش بالاخره پاستور نشین شد

مرتضوی در زمان نقظش در واکنش به این نگرانی جمعی از نمایندگان توضیح دهد و بگوید: «رئیس‌جمهوری امروز باید در جلسه هیئت دولت حاضر می‌شدند و موارد مهمی را مورد بررسی قرار می‌دادند؛ به همین دلیل در این نشست حاضر نشدند». ناگفته نماند که رئیسی در جلسه استیضاح فاطمی‌امین، وزیر صمت نیز برای دفاع از وزیر خود به مجلس نیامد؛ اما هم به صورت شفاهی و هم کتبی در نامه‌ای ضمن تشکر از نمایندگان اعلام کرد که به دلیل استقبال از نخست‌وزیر ارمنستان نتوانسته در جلسه استیضاح وزیر صمت در مجلس حضور یابد. روز گذشته سومین بار بود که رئیس‌جمهور برای دفاع از وزرای پیشنهادی خود در صحن علنی مجلس حاضر نشد. قالیباف به‌عنوان رئیس مجلس در توضیح حضور نداشتن رئیس‌جمهوری در این جلسه گفت: «رئیس‌جمهور قصد داشت نیم‌ساعت انتهای جلسه رای اعتماد وزیر پیشنهادی راه و شهرسازی در مجلس حضور یابد که چون مراسم روز دانشجو ادامه یافت، نتوانست در مجلس حضور پیدا کند».

حاشیه‌های جلسه رای اعتماد وزیر راه و شهرسازی

جلسه رای اعتماد فوق‌مثل بسیاری از جلسات رای اعتماد به وزرا، حاشیه‌هایی به همراه داشت. بعد از اینکه مجلسی‌ها منتظر حضور رئیس‌جمهور بودند تا وارد دستور بررسی صلاحیت وزیر پیشنهادی راه و شهرسازی شوند، ساعت ۹ با حضورنایفث رئیسی، مجلس وارد بررسی صلاحیت «بذریاش» شد. طبق آنچه‌نامه داخلی دو نفر موافق و دو نفر مخالف به مدت ۱۵ دقیقه توضیحاتی درباره وزیر پیشنهادی بیان کردند. محمدجواد عسگری، مجتبی یوسفی و مجتبی توانگر به‌عنوان مخالف و کیومرث سرمدی، حسین حاتمى، مجتبی رضاخواه و مجتبی ذوالنور به‌عنوان موافق وزیر صحبت کردند. زمانی که نوبت به مجتبی توانگر، نماینده مخالف وزیر پیشنهادی رسید، توانگر با طرح انتقاداتی از معرفی «بذریاش» این‌طور توضیح داد: «آقای نیک‌زاد ناب‌رئیس مجلسش با تجربه و تخصص در حوزه مسکن به دلیل همکاری نکردن بانک‌ها در ارائه تسهیلات برای ساخت مسکن پیشنهادهای تصدی وزارت راه را نپذیرفت. حالا بذریاش که نه تخصص و نه تجربه دارد، چه چیزی در خود دیده که این پیشنهاد را پذیرفته است؟».

نماینده مردم تهران در مجلس اظهار کرد: «وزارت راه و

شهرسازی وظیفه تحقق عدل بزرگ دولت سیزدهم را دارد.

پس از گذشت بیش از یک سال از عمر این دولت مشخص

شد که آقای مهندس رستم قاسمی که ان‌شاءالله به حرمت

این روزها خدا به ایشان سلامتی دهد، مدیر توانمند بود،

ولی به دلیل اینکه تجربه و تخصص در حوزه مسکن نداشت،

عملاً اقدامی در این حوزه انجام نگرفت. آیا تجربه دکتر رستم

قاسمی که زمانی وزیر وزارتخانه مهم نفت بود و شد وزیر راه،

کافی نیست که مجدداً بیت‌المال را هدر ندیم و عنصری

کارآمد، متخصص و باتجربه بر این وزارتخانه بکاریم؟ که